

STIRBER LAJOS

ÖRZÖK „A STRÁZSÁN”

NAGYSZABÁSÚ HANGVERSENNYEL ÜNNEPELT
A ZSELÍZI FRANZ SCHUBERT VEGYESKAR

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egy-kettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra megy újra meg nem szerzi magának. Csak az a mienk igazán, amiért megdolgoztunk, esetleg megszenvedtünk.”

(Kodály Zoltán)

A Szlovákiai Magyar Zenebarátok Társaságának vezetősége rangos rendezvényre kapott meghívót: a zselízi Franz Schubert Vegyeskar baráti vendégkórusai társaságában, 2017. december 2-án ünnepelte működésének 35. évfordulóját.

Nagy örömünkre a hangverseny kezdetére a Művelődési Otthon színházterme megtelt közönséggel. A hangversenyt az alapiskola gyermekkara nyitotta fellépésével. Műsoruk záró számát, Esterházy Pál Harmonia Caelestis-éből a Dormi Jesu, dulcissime c. tételét közösen énekelték a jubiláló kórusal, a zeneiskola kamarazenekarának közreműködésével. Látva és hallgatva a kedvesen és lelkesen éneklő gyereksereget s a velük együtt éneklő felnőtteket, a Kodály Zoltán által az iskolai „zeneművelés jobbításával kapcsolatos” üzenete jutott eszembe: „Nem kell hozzá más, mint néhány énektanár, aki déli harangszókor nem dobja vissza a maltert a valkolóládába. Akinek lelki szükséglete az a kis munkatöbblet, amire hivatala nem kötelezi, de ami éppen a hivatalos munka ízét, lelkét, értelmét adja meg.” Olyan pedagógusokra van szükség, mint Horváth Géza tanár úr, aki a gyermekkart megalapította és 30 éven át vezette, aki ma is őrző „a strázsán”; valamint a stafétabotot tőle átvevő Horváth Diana, a gyermekkar jelenlegi karnagya.

A gyermekkar fellépését követően Zselíz város polgármestere, Juhász András mondott értelem- és érzelemgazdag köszöntőt. A polgármesteri köszöntő után az ünnepeltek műsora – F. Schubert: Zum Sanctus (Deutsche Messe, D872), Kodály Zoltán: A 121. Genfi zsoltár; Horváth G.–Hodossy Gy.: A napfény áthatol; Orlay J.–G. Dénes Gy.: Ezt a nagy szerelmet – Horváth G. feldolgozása; T. Morley: My Bonny Lass

She Smileth – hangzott el. Szólót énekelt Horváth Diana, zongorán Szűcs Dániel (Budapest) kísért, vezényelt az alapító karnagy, Horváth Géza. Az énekkar nívós műsorát a közönség – érthető volt – nagy szeretettel fogadta.

A szép, izléses műsorlapból, amit kézhez kapott a publikum, gazdag kórusműlt táru az érdeklődő elé. Az 1982-ben, a Csemadok alapszervezete keretében alakult énekkar rendszeresen részt vesz a különböző megmérettetéseken: legutóbb (2017-ben) aranykoszorus minősítést ért el a Kodály Napokon, de sikerrel versenyzett Bécsben is, a Nemzetközi Franz Schubert Kórusversenyen, s csakúgy az olmützi „Svátky písní” nemzetközi versenyen is. 2006 óta rendszeresen fellép a Bárdos Lajos Zenei Hetek kórusrendezvényein, és gyakran szerepel hazai kórustalálkozókon is. Eleddig két CD-je – 2007-ben és 2010-ben – jelent meg. 2011-ben kórusfesztivált rendezve emlékezett meg a kórus a Szijjártó Jenő által 1958-ban és 1961-ben Zselízen szervezett „nulladik” és első énekkari fesztiválról. Horváth Géza munkája elismeréseként 2001-ben, a kórus pedig 2007-ben Pro Urbe Díjban részesült.

A jubileumi hangverseny mindvégig nagyon jó hangulatban zajlott, érezhető volt, hogy jól felkészült kórusok, egymást tisztelő, igazi jó barátok jöttek össze. A jó hangulat létrejöttéhez nagyban hozzájárultak Horváth Géza, a kórusokat természetes közvetlenséggel bemutató konferálása is.

A jubilánsokat a dobogón a mindössze három éve működő, „testre szabott” műsorát szépen éneklő farnadi Csengő Hangok Nőikar követte, Berek Aranka vezényletével. Majd Híves Mária (szoprán) J. S. Bach: Ich folge dir gleichfalls (János-passió, 13. ária) c. művét adta elő, Szűcs Dániel zongorakíséretével nagy közönségsikert aratva.

A következő fellépő a nagyműlti tornaljai Andante Vegyeskar volt. Mint az a műsorlapon olvasható: „A kórust a tagok zene és egymás iránti szeretete és megbecsülése tartja össze immár negy-

venkét éve.” Az énekkar karnagya – a 2004-ben Polgármester Díjjal jutalmazott –, Kurali Ágnes a tornaljai zeneiskola tanárnője, aki 2001 óta áll a kórus élén. Rendszeresen szerveznek kórustalálkozókat, a legutóbbit a Kodály-évforduló jegyében, 2017 szeptemberében hívták életre. A csapat változatos, szép műsort énekelt – H. L. Hassler; W. A. Mozart; J. S. Bach; H. Mancini –, különböző művészeti korszakok mestereitől, stílusosan. Zongorán Eva Čarnoká működött közre. A kórusmuzsikát szólóénekként váltotta: Horváth Diana Jaroslav Křička: První touhy c. dalciklusából adott elő néhány tételt, szépen csengő szoprán hangon, Szűcs Dániel zongorakíséretével.

A harmadik vendégfellépő a koloni Zobor Hangja Vegyeskar volt, Csáky Antal vezényletével. Most is – létszámában „megfogyva bár, de törve nem” – a tőlük megszokott fiatalos hévvel és lendülettel adta elő a capella művekből összeállított – mint Horváth Géza fogalmazta: „mindig a legváltozatosabb” – műsorát. A legnagyobb sikert Bárdos Lajos: Dana-dana c. népdalfeldolgozásával aratták.

A koloniak fellépését követően a vendégkórusoknak Zselíz város polgármestere gratulált, „figyelmesség-csomag” átadásával köszönte meg fellépésüket, Horváth Géza pedig emléklapot adott át a vendégkarnagyoknak. Majd felkonferálta a hangversenyt záró összkari műveket, mint mondta: A Kodály művekkel – Adventi ének s az Esti dal – a Kodály-emlékév jegyében Kodály Zoltán emléke előtt, Vass Lajos: Örök úr az Isten, a szerző születésének 90. évfordulója alkalmából tisztelgünk. Az Adventi ének (vez. Horváth Géza) elhangzása után a jubilánsoknak gratuláltak a vendégek, a „zenebarátok társasága” nevében pedig Szalay Szilvia elnök gratulált. A hangverseny befejezésekként a Vass Lajos-mű Csáky Antal, az Esti dal pedig Szűcs Daniel vezényletével szólalt meg. Végezetül még egy üzenet:

„S akik még vagytok őrzőn, árván,
Őrzők: vigyázzatok a strázsán!”

(*Ady Endre: Intés az őrzőkhöz*)